

Andragendet er saalydende:

„Høng—Tølløse Banen frembyder den Ejendommelighed, at den ikke naar ind til nogen Købstad og derfor ikke vil kunne betjene nogen Del af Lokaltrafikken mellem By og Opland (3: $\frac{3}{4}$ af den samlede Trafik ifølge Erfaringen andetsteds fra) uden ved Samvirken med tilstødende Statsbaner, nemlig Bærsklevbanen (fra Høng til Slagelse) og Kalundborgbanen (fra Tølløse til Holbæk). Naar den ligeledes under Anlæg værende Privatbane fra Sorø til Vedde tages i Brug, vil Høng—Tølløse Banen saaledes komme til at ligge indflemmet mellem ikke mindre end 3 Jernbanestrækninger, der drives af Staten.

Dette er ganske uden Sideeffekte herhjemme. Og det er aabenbart, at saafremt Samvirksomheden mellem disse Jernbaner ikke bliver fuldt tilfredsstillende, vil Høng—Tølløse Banen lide haardt derunder. Det er endog tænkeligt, at den i saa Fald vil have vanskelig ved at kunne betale sin Drift endstige forrente sit Anlæg, medens der ikke er nogen Frygt i saa Henseende, saafremt Banen tilfredsstillende vil kunne betjene den frugtbare og velbefolkede Egn, som den er bygget for, ved hensigtsmæssige Forbindelser med Købstæderne.

Saadan Forbindelse har altid været forudsat af denne Jernbanesags Ledere. Oprindelig foresloges Høng—Tølløse Banen derfor anlagt smalsporet og forlænget ind til Holbæk Havn og Slagelse. Men efter at Privatbaneloven af 1894 var udkommen, gik Egnen med til det dyrere Normalspor i Haab om derved at opnaa en endnu bedre Forbindelse med Købstæderne, enten gennem et Fællesskab om Benyttelsen af Statsbanesporene paa de ovennævnte Strækninger eller derved, at Driften af Høng—Tølløse Banen overtoges af Statsbanerne. Saa vidt vi vide, har man ved Anlægget af Høng—Tølløse Banen — dens Planum, Underbygning og hele Udstyr — ogsaa særlig haft en saadan Mulighed for Øje.

Da Statsbaneadministrationen — mulig med Tøje — har haft Betænelighed ved Etableringen af et Fællesskab mellem Privatbanen og Statsbanerne om Benyttelsen af de to Statsbanespor ind til Byerne, frembyder der sig kun den anden Mulighed, at Staten overtager Privatbanens Drift.

En saadan Ordning vilde være saa meget mere nærliggende og naturlig, som et lignende Arrangement alt paa Forhaand (og i Henhold til en Antydning derom i Privatbaneloven) er truffet med Hensyn til Sidebanen fra Sorø til Vedde Station paa Høng—Tølløse Banen. Det tør forudsettes, at alle Parter, ogsaa Statsbanedriften, maa ønske, at saafremt Staten skal overtage begge Baners Drift, dette da sker straks fra første Færd, saa at Ansættelse af Personel og Anskaffelse af Materiel m. v. sker under Statsbaneadministrationens Ledelse.

Vi tillade os derfor tjenstligst at anmode om, at Høng—Tølløse Banen maa blive ligestillet med Sorø—Vedde Banen derved, at Staten overtager Driften af begge Baner. Derved ville samtlige Vestsjællands Jernbaner opnaa at komme under samme Driftsledelse — den eneste Mulighed for, at de kunne samvirke til fuld Nytte for denne Egn og for den almindelige Samsærdsjels Tavn.

Vi tillade os yderligere at bringe i Erindring, at naar Høng—Tølløse Banen kaldes „Privatbane“, er dette faktisk med ringe Ret. Det er i Virkeligheden næsten udelukkende offentlige Pengemidler, som ere engagerede i dette Foretagende. Saaledes ejer Staten en Andel af 50 pCt. (ca. Kr. 750,000), Amtskasserne ca. 17 pCt. (ca. Kr. 260,000), Sogne- og Købstadkommuner ca. 30 pCt. (ca. Kr. 430,000), Sorø Akademi ca. 1 pCt. (ca. Kr. 20,000), medens private Godsejere kun ere interesserede med ca. 2 pCt. (ca. Kr. 27,000).

Det bliver derfor af særlig Interesse for Styrrerne af de offentlige Fonds, der ere Iodtagne i dette Foretagende, at dette ikke affæres fra enhver Mulighed for Forrentningssevne ved, at der vælges en uhenigtsmæssig Driftsform.

I alt Fald have undertegnede Sogneraad følt det som en særlig Pligt over for de under vor Varetøgt stillede offentlige Midler og de os betroede kommunale Interesser at tage Initiativet til Gennemførelsen af den ovenfor foreslaaede Ordning af Høng—Tølløse Banens Drift — den eneste naturlige Ordning.

Vi nære ogsaa af den Grund det tillidsfulde Haab, at den høje Lovgivningsmagt velvilligst vil overveje og opfylde dette vort Andragende.

Der tilstræbes ikke herved nogen Begunstigelse af lokale Interesser paa Statens